

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Péteri Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Bíró Csaba ügyvéd (...) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt alperes neve (1088 Budapest, Reviczky u. 5., Hiv.szám: .../2006.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. évi május hó 29. napján kelt 20.K.34.506/2006/6. számú ítélete ellen a felperes által 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (azaz tízezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A felperes 2006. január 20. napján 18 óra 30:34-től kezdődően és 22:19:35 óráig a „Vészhelyzet”, „Ne vess csak!”, „Ally McBeal”, és a „Szex és New York” amerikai filmsorozatok egyes epizódjait vetítette. A felperes ezen filmek sugárzását reklámblokkokkal és műsorajánlókkal szakította meg, amely során több alkalommal volt látható azon

támogatói spot, hogy: „A műsor támogatója az Eurocenter Óbuda Bevásárló és Szórakoztató Központ”.

Az alperes vizsgálta a felperes műsorszolgáltatási tevékenységét, amelynek eredményeként a 2006. július 05. napján kelt ... számú határozatában a 2006. január 20-ai műsorszolgáltatással összefüggésben megállapította, hogy a támogatói spot közzétételével sérültek a Rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. tv. (a továbbiakban: Rttv.) 18.§-ának (1) bekezdésében foglaltak, mivel a támogató megjelenítése nem volt cégszerű és abból nem derült ki egyértelműen, hogy a támogatás melyik műsorszámra vonatkozik. Ezért az Rttv. 112. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján a felperest felhívta a sérelmezett magatartás megszüntetésére. Ezt meghaladóan megállapította, hogy a felperesi műsorszolgáltatás 2006. január 20. napján főműsoridőben nem tartalmazott 25 perc közszolgálati műsorszámot, amellyel megsértette az Rttv. 8.§-ának (2) bekezdésében foglaltakat, és az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés e) pontja alapján 500.000 forint bírság megfizetésére kötelezte. Az alperes döntésében a főműsoridőben vetített filmsorozatok epizódjainak sugárzási időpontját, azok rövid tartalmát, valamint műfaji jellegét és témáját értékelve arra a következtetésre jutott, hogy ezen műsorszámok közszolgálati funkcióval nem rendelkeznek, ezért a felperes a közszolgálati műsorszolgáltatására irányuló kötelezettségét nem teljesítette. A szankció kiszabásánál fokozottan vette figyelembe a jogsértés visszatérő jellegét, mivel az Rttv. 8.§-ának (1) bekezdésében foglaltak sorozatos megsértése miatt már több esetben alkalmazta az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés a) és e) pontja szerinti jogkövetkezményeket a műsorszolgáltatóval szemben (az érintett határozatok számát felsorolta kiemelve, hogy legutóbbi döntésében 400.000 forint bírságot szabott ki).

A felperes nem vitatta az Rttv. 18.§-ának (1) bekezdésében foglaltak megsértését és annak szankcionálását. Keresetében elsődlegesen az Rttv. 8.§-ának (2) bekezdése szerinti jogsértés hiányának megállapítása mellett az 500.000 forint összegű bírság mellőzését kérte az alperesi határozat megváltoztatásával. Másodlagos kérelme eljárási szabálysértések miatt a határozat hatályon kívül helyezése volt, harmadlagosan a szankció enyhítését kérte. Álláspontja szerint az alperes tényállás tisztázási és indokolási kötelezettségének sem a jogsértés megállapítása, sem a bírság kiszabása körében nem tett eleget. Értékelése szerint a „Vészhelyzet” és az „Ally McBeal” epizódjai a vizsgált napon eleget tettek a közszolgálati követelményének. A „Vészhelyzet” a nézők egészségügyi kérdéseket érintő tájékozottságát gazdagította, míg az „Ally McBeal” a nézők tájékoztatását, kulturális igényét szolgálta ki, a közérdeklődésre számot tartó információkkal. Állította, hogy a „Vészhelyzet” tudományos ismereteket közölt az egészségügyi helyzetre irányuló kérdésekre vonatkoztatva, amely közérdeklődésre számot tartó problémakör ma Magyarországon. Kiemelte, hogy a sorozat ezen epizódjának sugárzásával az Rttv. által előírt 25 perc közszolgálati műsorszolgáltatás biztosítva volt. A szankcióval összefüggésben utalt arra, hogy a döntés rendelkező részében nem került megjelölésre az Rttv. 135.§-a, továbbá a határozat nem tartalmaz arra nézve indokolást, hogy az alperes milyen módon

határozta meg és milyen körülmények figyelembevételével állapította meg a bírság összegét. Hangsúlyozta, hogy a korábbi állítólagos jogszabálysértésekkel kapcsolatosan megjelölt alperesi határozatok bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte, amely peres eljárások jelenleg is folyamatban vannak, ezért súlyosbító körülményként nem vehetők figyelembe. Véleménye szerint az állítólagos jogsértésekhez viszonyítottnak, valamint a más országokban használt gyakorlathoz képest a bírság összege eltúlzott, aránytalanul magas.

Az alperes a felperesi kereset elutasítását kérte azzal, hogy tényállás tisztázási és indokolási kötelezettségének eleget tett. Döntésében a közszolgálati műsorszám törvényi fogalmát összevetette és ütköztette a felperes által sugárzott és vizsgálat alá vont műsorszámokkal, amelyek értékelését határozata tartalmazza, és amely következtében megállapítható, hogy azok nem minősíthetők közszolgálatinak. Utalt a közszolgálati műsorszórás szabályozási elveiről Prágában tartott konferencián megfogalmazott tartalmi kötelezettségekre, amelyek megerősítik, hogy a „Vészhelyzet” és az „Ally McBeal” műsorszámok nem minősülnek közszolgálati műsorszámnak. Hangsúlyozta, hogy a bírság megállapítása tekintetében határozatának indokolása kellően részletes és a törvényi előírásoknak megfelelő.

Az elsőfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§-ának (1) bekezdése szerint a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint a felperes az „Ally McBeal” epizódja tekintetében nem jelölt meg olyan műsorrészt, amely bármilyen közszolgálati jelleggel rendelkezne. A „Vészhelyzet” vonatkozásában kifejtette, hogy a társadalombiztosítási rendszer nehézségeire utaló tájékoztatás még nem érte el az Rttv. által megkívánt és részletesen szabályozott közszolgálati jelleget, figyelemmel az alperesi nyilatkozatban felsorolt közszolgálativá minősítés kritériumaira is. Az alperessel egyezően arra az álláspontra jutott, hogy a felperes megsértette az Rttv. 8.§-ának (2) bekezdésében foglaltakat, amellyel összefüggésben jogszerűen alkalmazta vele szemben a Testület az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés e) pontja szerinti szankciót. Megállapította, hogy az alperes valamennyi releváns tényállási elemet feltárt és mérlegelési jogkörében eljárva döntését megfelelően indokolta a bírság kiszabása körében, tekintetbe véve az ezen határozatot megelőzően kiszabott 400.000 forint bírságot is.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával keresetének teljesítését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem megfelelő alapossággal és körültekintéssel tárta fel a tényállást, nem vette figyelembe az alperes határozatának formai hiányosságait, továbbá nem alkalmazta helyesen az Rttv. rendelkezéseit, amely miatt téves következtetésekre jutott. Utalt arra, hogy mint kereskedelmi műsorszolgáltatóra, reá nem alkalmazhatóak az alperes által hivatkozott prágai konferencia megállapításai. Állította, hogy a „Vészhelyzet” sorozatot kifejezetten a közszolgálati céljával sugározta. Kifogásolta, hogy a szankció kiszabásánál a jogszabályhelyre történő hivatkozáson túl, a mérlegelés szempontjairól az alperes nem adott számot megfelelő részletességgel, így a hiányos indokolás miatt az jogszabálysértő. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül

hagyta, hogy az alperes a vizsgált sugárzást követően 3 hónappal később hozta meg határozatát, és rögtön, minden előzmény és figyelmeztetés nélkül súlyos szankcióval sújtotta. Mindezen körülmények miatt nem teljesült az a körülmény, hogy a Testület ellenőrző tevékenysége előrelátható, kiszámítható és követhető legyen.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte a határozatában foglaltak fenntartása mellett. Utalt arra, hogy az Rttv. 8.§-ának (2) bekezdése megsértésének szankcionálása nem igényel előzetes figyelmeztetést, mivel ezen törvényi kötelezettségét (főműsoridőben 25 perc hosszúságú közszolgálati műsorszám sugárzását) minden műsorszolgáltató jól ismeri. A felperessel szemben az 500.000 forintos bírságot megelőzően kilenc alkalommal hozott hasonló tartalmú döntést, amellyel - lényegében a jogsértő gyakorlat miatti előzetes figyelmeztetés is megtörtént.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az alperes a felülvizsgálni kért határozatában a felperes terhére két pontban foglaltan, két külön jogszabályhely megsértését állapította meg, amellyel összefüggésben a felperes kizárólag az Rttv. 8.§-ának (2) bekezdésébe ütköző jogsértést és az amiatt kiszabott 500.000 forint bírság megfizetésére való kötelezést vitatta, így az elsőfokú bíróság e körben utasította el a felperesi keresetet. A másodfokú bíróság a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése értelmében a fellebbezés és ellenkérelem korlátai között, a Pp. 340.§-ának (5) és (6) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékoknak és a peradatoknak a Pp. 206.§-ának (1) bekezdés szerinti helyes mérlegelésével, azoknak a maguk összességében való értékelésével és meggyőződése szerinti elbírálásával helyesen állapította meg a tényállást, és abból megalapozott, helytálló döntést hozott a közszolgálati műsorszolgáltatásra vonatkozó kötelezettség megszegése miatt a felperesi jogsértés megállapítása, és ebből következően a szankció alkalmazhatósága és mértéke tekintetében.

Az alperes a határozatában az egyes epizódok tartalmát, témáját, annak feldolgozási módját ismertette és értékelte, ezzel szemben a felperes a műsorszámok alperesi megítélését és minősítését vitatta, azonban ezen megállapítások okszerűségét cáfoló vagy a döntés jogszerűségét megdöntő indokot nem tudott felhozni. Sem keresetlevelében, sem az eljárás során nem tárta fel, hogy az általa vetített filmsorozatok epizódjai mely részükben tekinthetők közszolgálatinak, azok mennyiben elégítik ki az Rttv. 2.§ 19. pontja szerinti követelményeket. A „Vészhelyzet” epizódjának egyetlen momentuma kiemelésén túl állításának alátámasztásául nem jelölte meg és nem tárta fel a közszolgálati elemek mibenlétét. Nem nyilatkozott arról sem, hogy az alperes jogszabály-értelmezését miért tartja tévesnek. Ezen túlmenően a felperes nem igazolta, hogy a főműsoridőben előírt közszolgálati műsorszolgáltatási kötelezettségét jogszerűen a

megfelelő időtartamban teljesítette. A felperes minden konkrétumot mellőzve, csak általánosságban hivatkozott arra, hogy az alperes indokolási kötelezettségének sem a jogsértés, sem pedig a bírság kiszabása körében nem tett eleget, azonban olyan tényeket és körülményeket nem sorakoztatott fel, amelyek bizonyítanák a részéről kiemelt „Vészhelyzet” és „Ally McBeal” műsorszámok közszolgálati besorolásnak való megfelelőségét. Részletes, pontos és megfelelően alátámasztott kérelem hiányában az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a felperes keresetét. Megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy az alperes és az elsőfokú bíróság döntését nem a közszolgálati műsorszámok tartalmi követelményeit összegző prágai konferencia megállapításaira alapozta, hanem az Rttv. kötelező előírásainak alkalmazása és értelmezése eredményeként állapították meg, hogy a felperes megsértette az Rttv. 8.§-ának (2) bekezdésében foglaltakat.

Minden alapot nélkülöz az a felperesi álláspont, hogy a „Vészhelyzet” a nézők egészségügyi kérdéseket, az „Ally McBeal” a nézők közérdeklődésre számot tartó információ-igényét érintő tájékoztatását, tájékozottságát szolgálta, ezért tekinthető közszolgálati műsorszámnak. A külföldi (amerikai) egészségügyi ellátás, bírósági, ügyvédi gyakorlat és tevékenység ismertetése nem felel meg az Rttv. 2.§-ában írt követelményeknek, mert nyilvánvalóan nem segíti a magyar nézők mindennapi életvitelét, a jogi és - magyar - közéleti tájékozódását, egészséges életmódját, állampolgári ismeretét stb.

Az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdése alapján, ha a műsorszolgáltató az e törvényben előírt feltételeket és előírásokat nem teljesíti vagy megsérti, a Testület a műsorszolgáltatót - az eset körülményeit figyelembe véve, megítélése szerint - az a) -f) pontban foglaltaknak megfelelően szankcionálhatja.

A Pp. 339/B. § kimondja, hogy a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekinthető jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

Amennyiben a jogszabály a mérlegelési jogkörben hozott döntés kapcsán nem határozza meg a mérlegelés szempontjait, akkor a törvény célját, az elkövetett jogsértő magatartás súlyát, és a további jogsértéstől való visszatartás lehetőségét kell a közigazgatási szervnek mérlegelnie, mindezt érvényre juttatva döntésében.

Az alperes a szankció kiválasztása és mértékének megállapítása során mérlegelési jogkörében eljárva volt jogosult döntést hozni, e körben a szankció megválasztásakor nem terhelte semmiféle - azok súlyára tekintettel felállított - sorrendtartási kötelezettség. A konkrét eset összes körülményeinek mérlegelésével, valamint az elérni kívánt törvényi cél szem előtt tartása mellett az alkalmazni kívánt szankciót szabadon választhatta ki, és saját meggyőződése szerint határozhatta meg annak mértékét. Ennek során az alperes az irányadó magyar jogszabályoknak megfelelően volt köteles eljárni, a döntés meghozatalában semmilyen módon nem

kötötte a más országokban érvényes - esetlegesen - eltérő szabályozás, vagy követett gyakorlat.

A közigazgatási szervként eljáró alperes döntése a közléssel jogerős és végrehajtható (alaki jogerős). A féllel történő közlés nyitja meg a (jogerős) határozat bírósági felülvizsgálatának lehetőségét. Az alperes döntéshozatala során figyelemmel lehet az azonos tárgyban korábban meghozott határozataira, ezekre döntése indokolásában - mint a szankció kiválasztásakor és mértékének megállapításakor mérlegelési körébe vont körülményekre - hivatkozhat. Amennyiben a mérlegelés során értékelt korábbi határozatot a bíróság - a felülvizsgálat eredményeként - megváltoztatja, értelemszerűen a bíróság jogerős döntésében foglaltakat kell a későbbiekben irányadónak tekinteni.

Mérlegelési jogkörével élve járt el az alperes, amikor - megállapítva a felperesi jogsértést - az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés e) pontja és az Rttv. 135.§-ának (1) bekezdése alapján bírságszankció alkalmazása mellett döntött. Indokolásában az alkalmazott jogszabályhelyek pontos megjelölésével hivatkozott arra, hogy a felperesi műsorszolgáltató a 2005. évben 9 alkalommal sértette meg az Rttv. 8.§-ának (2) bekezdését, amely jogsértések miatt az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés a) és e) pontjai szerinti jogkövetkezményeket szabta ki.

A felperes csak hivatkozott arra, hogy az alperes korábbi határozatainak - általa kezdeményezett - bírósági felülvizsgálata folyamatban van, valamint, hogy a már lezárult eljárások eredményeként sor került egyes, a határozatban hivatkozott alperesi döntések megváltoztatására, azonban ezen állításának alátámasztásául konkrétan egyetlen folyamatban lévő eljárásra, vagy ennek eredményeként született bírósági ítéletre sem utalt (az ügyszám pontos megjelölésével). A per során arra vonatkozóan sem merült fel adat vagy nyilatkozat, hogy a Testület által korábban hozott határozatokról a felperes ne értesült volna, továbbá, hogy ennek eredményeként ne lenne tisztában az azok tárgyává tett jogsértésekkel összefüggésben az alperes álláspontjával. Mindezek miatt a felperes által előadottakat a másodfokú bíróság nem tartotta alkalmasnak arra, hogy kétséget támasszanak az alperes által a határozatban hivatkozott korábbi döntések - mérlegelés során történő - figyelembevételének jogszerűségével kapcsolatban.

Az alperes indokolási kötelezettségének eleget tett. Tekintettel a jogsértés súlyára, valamint arra a körülményre, hogy a felperes a hatóság marasztalása ellenére - általa sem vitatottan - sorozatosan követte el ugyanezen jogsértést, az alperes által alkalmazott szankció mértéke nem tekinthető eltúlzottnak.

Mindezek következtében alperes jogszerűen élt az Rttv. 8.§-ának (2) bekezdésébe ütköző felperesi magatartás miatt az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdésében szabályozott szankcionálás jogkörével, és a bírságot az Rttv. 135.§-ának (1) bekezdése második fordulatának helyes alkalmazásával állapította meg a sorozatos és ismétlődő, azonos tárgyú felperesi jogsértésre figyelemmel.

Nem vitatottan a szankcionálás annál hatékonyabban éri el célját, minél közelebb esik egymáshoz időben a jogsértés és annak megállapítása. A perbeli esetben a jogsértés és a határozat meghozatala közötti ügyintézési időtartam nem tekinthető jogszabálysértőnek és olyan eljárási hibának, amely az ügy érdemére, a szankció kiszabására kihatással lett volna, és így a Testület döntésének hatályon kívül helyezését indokolná. Ezért az eljárás elhúzódásával kapcsolatos felperesi kifogás minden alapot nélkülöz.

Mindezek folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a Fővárosi Ítéltábla az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, továbbá a 6/1986. (VI.26.) IM. r. 13.§-ának (2) bekezdésében foglaltak alapján a tárgyi illetékfeljegyzési folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának konzultációs értekezletén elfogadott 1/2007. számú vélemény VII/2. pontja szerint: a 46/2007. (VI.27.) AB határozat nem akadályozza annak, hogy a 2007. december 31-ig létrejött (és jogerős) közigazgatási határozatokat a bíróságok az Rttv. 112.§-a szerinti szabályokat is alkalmazva vizsgálják.

B u d a p e s t e n, 2008. évi március hó 13. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. tanácselnök, **dr. Bacsa Andrea** sk. előadó bíró,
dr. Fehérné dr. Tóth Kincső sk. bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági írnok